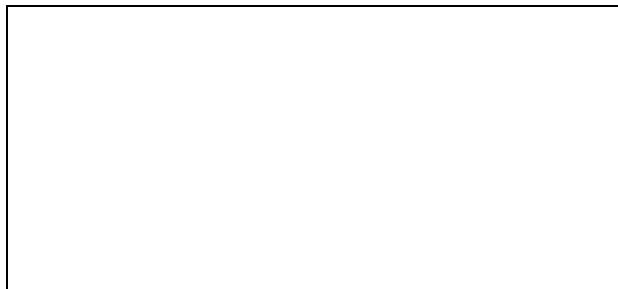

OBEC KOBYLNICE

NA BUDÍNKU 240, PSČ 664 51

Vaše značka:

Naše značka:
672/14/Šm

Vyřizuje:
Ing. Lubomír Šmíd

V Kobylnicích
29.12.2014

R O Z H O D N U T Í

Obec Kobylnice, jako povinný subjekt v souladu s ust. § 2 zákona č. 106/1999 S. o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „obec“) obdržela dne 11.12.2014 žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve které pan (dále jen žadatel) žádá o následující informace:

1. Nájemní smlouvu na pronájem části pozemku p.č. 236/1 v k.ú. Kobylnice u Brna, schválenou radou obce dne 31.7.2014.
2. Úplné znění dokumentu, který byl podkladem pro tvrzení starosty obce Ing. Lubomíra Šmída, cit. „...auditor, který audituje obec, a nikoliv pouze z hlediska ekonomického, tak vykonal audit i nad našimi webovými stránkami a neshledal tam závadu...“, které pronesl na zasedání zastupitelstva obce dne 10.12.2014 při projednávání bodu „Zřízení výboru pro média a informace“.
3. Seznam e-mailových adres všech členů zastupitelstva obce. Abych předešel případnému odmítnutí poskytnutí této informace z důvodu ochrany osobních údajů, zdůrazňuji, že žádám pouze o seznam e-mailových adres bez uvedení, komu která adresa patří.

Obec Kobylnice tuto žádost posoudila a podle § 8a a § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

rozhodla takto:

1. Žádosti o požadovanou informaci – nájemní smlouvu na pronájem části pozemku p.č. 236/1 v k.ú. Kobylnice u Brna, schválená radou obce dne 31.7.2014 – **se vyhovuje** a kopie předmětné smlouvy je v příloze tohoto rozhodnutí.
2. Žádost o požadovanou informaci - úplné znění dokumentu, který byl podkladem pro tvrzení starosty obce Ing. Lubomíra Šmída, cit. „...auditor, který audituje obec, a nikoliv pouze z hlediska ekonomického, tak vykonal audit i nad našimi webovými stránkami a neshledal tam závadu...“, které pronesl na zasedání zastupitelstva obce dne 10.12.2014 při projednávání bodu „Zřízení výboru pro média a informace“ – **se odmítá**.

3. Žádost o požadovanou informaci - seznam e-mailových adres všech členů zastupitelstva obce. Abych předešel případnému odmítnutí poskytnutí této informace z důvodu ochrany osobních údajů, zdůrazňuji, že žádám pouze o seznam e-mailových adres bez uvedení, komu která adresa patří – **se odmítá**.

Odůvodnění:

K bodu 1.

Dne 11.12.2014 obdržela obec Kobylnice, jako povinný subjekt v souladu s ust. § 2 zákona č. 106/1999 S. o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „obec“) žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve které pan Karel Žbánek, Sokolnická 195, Kobylnice (dále jen žadatel) žádá o nájemní smlouvu na pronájem části pozemku p.č. 236/1 v k.ú. Kobylnice u Brna, schválená radou obce dne 31.7.2014.

Při vyhledání informací dle této žádosti bylo zjištěno, že informace obsahuje údaje o fyzické osobě. Osobní údaje fyzických osob (např. jména, příjmení, data narození, rodná čísla, bydliště) požívají ochrany podle zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Obec nemá souhlas této fyzické osoby s poskytováním jejích osobních údajů, z toho důvodu byly osobní údaje v informaci znečitelněny.

K bodu 2.

Dne 11.12.2014 obdržela obec Kobylnice, jako povinný subjekt v souladu s ust. § 2 zákona č. 106/1999 S. o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „obec“) žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve které pan Karel Žbánek, Sokolnická 195, Kobylnice (dále jen žadatel) žádá o úplné znění dokumentu, který byl podkladem pro tvrzení starosty obce Ing. Lubomíra Šmída, cit. „...auditor, který audituje obec, a nikoliv pouze z hlediska ekonomického, tak vykonal audit i nad našimi webovými stránkami a neshledal tam závadu...“, které pronesl na zasedání zastupitelstva obce dne 10.12.2014 při projednávání bodu „Zřízení výboru pro média a informace“.

Povinný subjekt v daném případě řádně prověřil existenci informace požadované v žádosti, a to konkrétně na podatelně obecního úřadu, přičemž při tomto šetření bylo zjištěno, že povinný subjekt nemá k žádosti k dispozici tuto informaci ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. (taková informace neexistuje).

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

S ohledem na skutečnost, že povinný subjekt nemá k žádosti k dispozici žádné informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., nezbyvá než konstatovat, že jsou v daném případě od povinného subjektu požadovány (reálně) neexistující informace, které již z této jejich povahy nelze (fakticky) vydat, resp. žádosti žadatele tak nelze vyhovět. Starosta obce se ve svém vyjádření v průběhu zasedání zastupitelstva dne 10.12.2014 opíral o slovní vyjádření auditorky v závěru dne, kdy se svými spolupracovníky prováděla u účetní jednotky Obec Kobylnice dílčí přezkoumání (4.11.2014) a kdy se vyjádřila ve smyslu citovaného výroku starosty. Vzhledem k těmto skutečnostem s odkazem na § 15 zákona č. 106/1999 Sb. a ve smyslu příslušné soudní judikatury (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j.: 4 As 23/2010 – 61 ze dne 22.09.2010) povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žádosti, jak uvedeno ve výroku rozhodnutí.

K bodu 3.

Dne 11.12.2014 obdržela obec Kobylnice, jako povinný subjekt v souladu s ust. § 2 zákona č. 106/1999 S. o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „obec“) žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), ve které pan Karel Žbánek, Sokolnická 195, Kobylnice (dále jen žadatel) žádá o seznam e-mailových adres všech členů zastupitelstva obce. Aby předešel případnému odmítnutí poskytnutí této informace z důvodu ochrany osobních údajů, zdůrazňuje, že žádá pouze o seznam e-mailových adres bez uvedení, komu která adresa patří.

Povinný subjekt se v daném případě zabýval celou problematikou komplexně i z hlediska jejího vývoje v čase. Otázka, zda je e-mailová adresa sama o sobě osobním údajem ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů, je poměrně složitá, vždy záleží na souvislostech. E-mailová adresa jako součást souboru informací vztahených k nějaké fyzické osobě je nepochybně osobním údajem. Žadatel však ve své žádosti výslovně uvádí, že „žádá pouze o seznam e-mailových adres bez uvedení, komu která adresa patří“. V této souvislosti by pak e-mailová adresa zřejmě osobním údajem nebyla. Je však také jasné, že ani takto pojatý význam asi nebude bezvýjimečný. Jistě si lze představit, že e-mailová adresa ve tvaru jmeno.příjmení@firma.cz osobním údajem bude. Ve kmeni je totiž uvedeno komu, které, podle tvaru jednoznačně fyzické osobě, náleží. A ve spojení s označením firmy, jíž zřejmě přísluší daná doména, je taková fyzická osoba identifikovatelná a tedy o osobní údaje se jednat bude. To bude platit i v případě, že za „@“ bude uvedeno doménové označení poskytovatele služeb elektronických komunikací v jakémkoli tvaru. Ne již tak jistá bude situace, kdy v první části adresy nebude uvedeno jméno nebo ani příjmení, které by minimálně naznačovalo, že se jedná o emailovou adresu fyzické osoby. Tedy tvar adresy ABC123@poskytovatel.cz ani nenaznačuje, zda se může jednat o fyzickou osobu. Z praxe se dá dovodit, že pokud si někdo zřídí např. adresu ...@gmail.com, je identifikovatelný i nepřímo jen velmi obtížně. Zákona o ochraně osobních údajů (dále jen ZoOU) však neříká, pro koho je osoba identifikovatelná, a je tedy zřejmé, že pro určitý okruh osob je uvedena adresa osobním údajem jím známé osoby, a tedy se z principu o osobní údaj jedná vždy.

Náhled na tuto problematiku procházel a stále prochází vývojem. Ještě před několika lety nebyla e-mailová adresa považována za osobní údaj ve většině případů, když Úřad pro ochranu osobních údajů uváděl:

„Je evidentní, že v daném případě se zřejmě nebude jednat o porušení ZoOU. Internet a www stránky jsou médium veřejně přístupné, a z pohledu ochrany osobních údajů jsou to údaje zveřejněné a veřejně přístupné. Navíc je velmi sporné, zda lze www stránky případně e-mailové adresy vůbec považovat za jeden z identifikátorů. Podle našeho názoru anonymně získané emailové adresy vůbec nejde spojit s konkrétní fyzickou osobou. Pokud např. by adresa našeho Úřadu zněla kukačka.cz, tak vůbec nevíte, s kým komunikujete. Je zřejmé, že internet nepochybně skýtá spoustu ekonomických možností, nicméně jen velmi obtížně lze takovou činnost postihovat, zejména v případech, kdy údaje, které se vám zdají osobní, vůbec osobní ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů vůbec být nemusí. Prostě proto, že je nelze spojit s konkrétní fyzickou osobou.“

Lze se domnívat, že posun v nahlížení na tzv. anonymní emailové adresy nastal v později, a to díky rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. února 2009, čj. 9 As 34/2008-68, který uvádí, že:

"Plná identita fyzické osoby v současných podmínkách technologicky vyspělé společnosti, tj. za vysokého stupně rozvoje elektronických a jiných médií, která jsou většině populace snadno dostupná, ve své podstatě neznámá nic jiného, než možnost tuto osobu určitým způsobem kontaktovat, aniž by bylo nutno znát místo jejího aktuálního pobytu. Proto se výklad pojmu "osobní údaj" nemůže omezit striktně jen na znalost např. rodného čísla, adresy či pracoviště subjektu údajů. Z tohoto pohledu je za osobní údaj třeba považovat i číslo mobilního telefonu určité osoby, jakkoli může být takové číslo používáno příslušnou osobou jen dočasně, a zároveň nijak nespécifikuje jeho fyzickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu (viz shora). Prostřednictvím tohoto čísla je však možno daný subjekt v určitém časovém úseku přímo kontaktovat a tento subjekt je tak dosažitelný a jistým způsobem určitelný, a to případně i bez znalosti jeho jména a dalších údajů, které již vazbu na jeho fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu mají".

Byť se v tomto rozsudku jednalo o telefonní číslo a nikoliv o e-mailovou adresu, význam rozsudku ve světě elektronických komunikací a vazba na ZoOU jsou však nepopíratelné (viz níže uvedená literatura).

[Bartík, Václav; Janečková, Eva : E-mailová adresa jako osobní údaj; E-mailová adresa jako osobní údaj. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

S ohledem na skutečnost, že výše uvedená informace obsahuje osobní údaje fyzických osob, povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žádosti, jak uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat **do 15 dnů** od jeho doručení odvolání ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno prostřednictvím Obecního úřadu Kobylnice, Na Budínku 240, Kobylnice, 664 51 pošta Šlapanice. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Ing. Lubomír Šmíd
starosta obce Kobylnice